

Otwarcie ku nowemu

Nieoczekiwanie przybył stolicy nowy festiwal teatralny, a raczej cykl rozmaitych imprez organizowanych co kilka tygodni przez Warszawski Ośrodek Kultury, nazwany „Otwarcie”. Odbyły się dotąd cztery edycje, w czasie których przedstawiano młodą sztukę z pogranicza teatru, tańca, muzyki. Inicjatorów przedsięwzięcia zainteresowała rosnąca popularność rozmaitych form widowiskowych, które z trudem dają się dopasować do istniejących formuł. W programie znajduje się także stałe miejsce dla prezentacji coraz popularniejszej wśród młodych twórców sztuki wideo. Teatr i muzyka rockowa zdominowały na przykład trzecie „Otwarcie”. Czwarte, z kolei, „otworzyły się” na świat – wystąpił ciekawy brytyjski teatr (a może duet taneczny? – zgodnie z formułą nie ula-

Gospoda ku Wiecznemu Pokojowi * *Teatr Wiejski Węgajty* *

Premiera

Marzec 1992

twiono widzom jednoznacznej odpowiedzi) Watson & Co.

Największą atrakcją okazał się występ Teatru Wiejskiego Węgajty z przedstawieniem „Gospoda ku Wiecznemu Pokojowi”. Ta coraz bardziej znana międzynarodowa grupa twórców, którzy osiedli na podolsztyńskiej wsi, z powodzeniem kontynuuje najlepsze tradycje teatru poszukującego, idąc nie tylko śladami Laboratorium i Gardzienic, ale wnosząc wiele własnych wątków. Spektakl jest luźno oparty na motywach „Doliny Issy” Czesława Miłosza. Szóstka wykonawców tworzy rzeczywistość teatralną pełną odniesień do ludowej magii, do zamierzonych rytuałów. Węgajty nie są typowym teatrem alternatywnym. W czasie wędrówek po Huculszczyźnie, śladami Vincenza, stają się etnografami. Organizują sesje naukowe i staże artystyczne. Trafiają najwyraźniej do młodego pokolenia, skoro tworzy się wokół nich coraz bardziej interesujące środowisko.